

[Aksel Larsen.]

leje end dem, der kommer sidst. Det er nemlig tænkeligt, at boligbyggeriet ad teknisk vej kan gøres billigere. Vi synes altså, det er udmærket, at vi har dette princip i vort forslag.

Vi synes derimod ikke, at det er særlig fornuftigt, at det ærede medlem siger noget om, at vi må have det princip indført, at de, der kan betale meget, skal betale meget, og at de, der ikke kan, skal betale lidt; lad dem, der kan betale, betale. Ja, ja, det kan man jo tvistes om, men så vidt jeg ved, har det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen været med til her i folketinget at gennemføre princippet om fuld folkepension til alle uanset indtægt, og da havde han i hvert fald helt andre principper. Da sagde han ikke, at der skulle sondres efter indtægt. Jeg formoder, at det ærede medlems bemærkning er møntet på, at vi ikke i vort forslag har taget noget ind om gradueret husleje efter folks indtægt; vi tror, det unødigt vil komplicere det, og vi finder, at man, så vidt det er muligt, skal komme væk fra den slags ordninger.

Det ærede medlem påstår om mig, at jeg selv skulle have sagt, at jeg overhovedet ikke kendte problemets omfang, og så henviser han til, at jeg har sagt, at jeg ved ikke, hvor stort boligbehovet er. Ja, det har jeg sagt. Jeg ved ikke, hvor stort boligbehovet er, og jeg har spurgt regeringen, om den har nogen anelse om det, og regeringen har sagt: det har vi ingen anelse om, vi aner ikke noget om, hvor mange boliger der er behov for at få bygget her i landet i de kommende år.

Men det, vort forslag beskæftiger sig med, er det væsentlige, og det er det, der er det aktuelle problem: det er finansieringen, det er renten. Det kender jeg, og det troede jeg det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen også kendte, så der er overhovedet ingen usikkerhed, hvad det punkt angår. Jeg foreslår, at regeringen som den eneste, der kan gøre det, skal skaffe sig en oversigt over, hvor stort boligbehovet er og vil blive, og derefter planlægge kommende års boligbyggeri. Men jeg foreslår, at folketinget og regeringen med det samme tager fat på at bringe den urimeligt høje rente for lån til boligbyggeri ned, og vort lovforslag tilsigter at nå noget sådant.

Det ærede medlem har adskilligt at udsætte på vort lovforslag og siger bl. a., at det er helt anderledes end den tanke, jeg fremsatte i 1962, for dengang talte jeg kun om, at der skulle bruges 500 mill. kr. om året. Ja, det er da ganske rigtigt, det var ud fra beregninger, vi anstillede dengang, og jeg påstår ikke, at de var evindeligt rigtige. Jeg tror, vi er mere på tørt land nu, men jeg må til oplysning for det ærede medlem sige, at især og navnlig rentefoden er steget ganske betydeligt siden da, og når vi har en rente, der er i hvert fald 60-70 pct. højere i gennemsnit, så kræves der virkelig flere penge for at sætte denne rente ned. Det troede jeg virkelig det ærede medlem som boligordfører havde fattet.

Det ærede medlem mener, at dette forslag bør henvises til det parlamentariske udvalg, der antagelig bliver nedsat i morgen. Jeg synes, det er en dårlig idé. Jeg synes, det skal henvises til et udvalg, som i hvert fald ifølge forretningsordenen er forpligtet til at aflægge beretning eller afgive betænkning til folketinget, så derfor tror jeg nok, at vi skal vælge et udvalg angående boligbyggeriet. I øvrigt vil jeg foreslå det ærede medlem at lade vort parti om, hvem vi skal sætte ind i de forskellige udvalg; det skal vi nok selv klare.

Det ærede medlem hr. Finn Poulsen siger, at dette er intet nyt, vi har i årevis fulgt den vej, der er foreslået. Det har vi netop ikke. Vi har hidtil fulgt den vej, at vi har givet forskellig støtte til boligbyggeri og tilskud til nedbringelse af huslejerne og boligrestriktioner. Vi har et boligministerium o. s. v., men ad denne vej har man ikke klaret boligproblemet. Vi foreslår at gå en ny vej ved at sikre, at man på dette område kan nå til en lav rente og sikre den nødvendige finansiering af boligbyggeriet. Det er en ny vej, og den er adskilligt bedre end den, som hidtil ikke har hjulpet os ud af miseren.

Det ærede medlem siger, at jeg med mit forslag ikke skaffer én krone mere, for den milliard, jeg fabler om, skal komme et sted fra. Det er fuldstændig rigtigt, og derfor har jeg sagt, at vi kan jo tage den af statens kasseoverskud. Der har vi milliarder, det er altså ikke så svært af skaffe den.

Hvis vi tager en sådan milliard ud af